

РЕШЕНИЕ

№ 13213

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3871** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 12, ал. 4 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/.

Образувано е по жалбата на Х. И. И., в качеството му на упълномощен заявител, комендант и участник в мероприятиято, и З. Р. А., в качеството му на председател на Управителния съвет на Сдружение „Български национален съюз - Е.“, БУЛСТАТ[ЕИК], против заповед № СОА26-РД09-3078/20.03.2026 г. на кмета на Столична община. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Сочи се нарушение на нормите на чл. 12, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от ЗСММ и неизлагане на конкретни доводи за разпоредената забрана. Изтъква се липсата на лични мотиви от страна издателя на акта, като същият преповтаря дословно становище на директора на СДВР, което от своя страна се основава изцяло на предположения и допускания. Посочва се, че е не е отчетено, че предходно проведените аналогични мероприятия от същата организация са протекли мирно и без нарушение на общественения ред. Изтъква се и липсата на несъмнени данни за застрашаване на обществения ред. Като нарушение на процедурата се изтъква липсата на данни за отправени запитвания към главния секретар на МВР и началника на НСО. Претендира се отмяна на оспорената заповед.

Ответникът Кмета на Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че видно от становищата, на които се позовава, оспорената заповед е издадена с оглед превенция и безопасност на гражданите. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като

подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт с неблагоприятни правни последици, в законоустановения срок по чл. 12, ал. 4 от ЗСММ.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Административното производство е образувано по уведомление, депозирано от Х. И. И., в качеството му на упълномощен заявител на Български национален съюз - Е. вх. № СОА26-СГС01-575/20.03.2026 г. за провеждане на Възпоменателно траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л. Посочен е маршрута на шествието и дата и часа на неговото провеждане: 13.02.2027 г. от 17.00 часа до 21.00 часа.

Уведомление е изпратено на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и директора на СДВР за изразяване на становище от гледна точка на сигурността и опазване на обществения ред.

В изразеното от директора на СДВР становище рег. № 513000-21314/20.03.2026 г. мероприятиято е определено като такова с висока степен на обществена опасност. Този извод е мотивиран с начина на провеждане на шествието (палене на факли), облеклото (военни униформи) и групирането на участниците в него, което от своя страна създава в обществото впечатление, че се провежда ритуал, наподобяващ ритуалите на паравоенни формирования от началото на 20-ти век. В становището изрично е отбелязано, че при предходно провеждане на такива шествия участниците не са си позволявали издигане на транспаранти, плакати или надписи, проповядващи национална или расова омраза. Отбелязано е и, че в продължение на няколко години на територията на [населено място], непосредствено преди провеждането на заявеното мероприятие, се провежда протестно мероприятие с искане за прекратяването му. Изтъкнато е, че при провеждането на тези мероприятия през изминалите години не са констатирани сериозни инциденти, но събирането на множество лица с противоположни убеждения в централната градска част на [населено място] коства на МВР използването на голям брой служители с цел недопускане нарушения на обществения ред, както и гарантиране на безопасността на движението.

Видно от мотивната част на оспорената заповед, от заместник-председателя на ДАНС е депозирано становище рег. № RB202001-001-03-Т-6-1434/20.03.2026 г., но не става ясно какво е неговото съдържание. Същото не е приложено и като доказателства по делото.

Позовавайки се на тези становища, кметът на Столична община е издал оспорената заповед, с която на основание чл. 12, ал. 1 от ЗСММ е забранено провеждането на заявеното от Х. И. И., представител на Български национален съюз – Е., възпоменателно траурно факелно шествие в памет на ген. Х. Л. на 13.02.2026 г. от 17.00 ч. до 21.00 ч. по посочения изрично маршрут. Забраната е мотивирана от фактическа страна със становището на директора на СДВР и това на заместник-председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“. Посочено е, че заявеното мероприятие се определя с висока степен на обществена опасност. Като правно основание е посочена нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗСММ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Оспореният административен акт е издаден от компетентния административен орган по чл. 12, ал. 2 от ЗСММ, като с оглед мястото на провеждане на мероприятиято това е кмета на Столична община.

Административният акт е мотивиран, посредством изразеното от директора на СДВР становище, което дословно е възпроизведено като съдържание, поради което следва да се приеме, че същото е възприето от административния орган като фактическо основание за постановяване на забраната. Съдържанието на становището на заместник-председателя на ДАНС не е известно.

Като правно основание за постановяване на оспорената заповед е посочена нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗСММ, съгласно която когато времето и мястото на събранието, на митинга или пътят на движението на манифестацията създават условия за нарушаване на обществения ред или безопасността на движението, кметът на общината предлага промяната им. Така визираната правна норма в случая е неприложима, съобразно обективизираното в разпоредителната част на акта волеизявление за забрана на заявеното мероприятие, поради което и оспорената заповед се явява издадена в противоречие с установеното в нормата на чл. 59, т. 2, т. 4 от АПК изискване за съдържание.

Съгласно нормата на чл. 12, ал. 2 от ЗСММ кметът на общината може да забрани провеждането на събранието, митинга или манифестацията, когато има несъмнени данни, че: 1. са насочени към насилствено изменение на конституционно установения ред или срещу териториалната цялост на страната; 2. застрашават обществения ред в съответното населено място; 3. застрашават народното здраве при предварително обявена епидемична обстановка; 4. нарушават правата и свободите на другите граждани. В случая нито едно от визираните правни основания не е посочено в оспорената заповед.

Тълкуването на нормата на чл. 12, ал. 2 от ЗСММ обосновава извод, че не всяка вероятност от „нарушаване на обществения ред и сигурността на гражданите и участниците в заявеното мероприятие“, така както е посочено в мотивите на оспорената заповед, е основание за забрана за провеждане на събрание, митинг или манифестацията. Основна предпоставка за налагането на забрана по чл. 12, ал. 2 ЗСММ, е наличието на **НЕСЪМНЕНИ ДАННИ**, че заявената обществена проява застрашават обществения ред в съответното населено място.

В случая, цитираното от административния орган становище на директора на СДВР не обосновава извод за наличието на такива "несъмнени данни". В становището на директора на СДВР е посочено, че мероприятието се определя с висока степен на обществена опасност, предвид числеността на участниците, начина на неговото провеждане, облеклото и групирането на участниците в него, както и организирането пред предходни години на контра мероприятие с искане за неговата забрана. Така изложените мотиви не могат да обосноват извод за прилагане на нормата на чл. 12, ал. 2, т. 2 от ЗСММ, която вероятно е имал предвид административния орган при постановяване на своя акт, доколкото лисват изискуемите се в хипотезата на визираната правна норма „несъмнени данни“. Самото определянето на мероприятието като такова с висока степен на обществена опасност от страна на директора на СДВР, не могат да преодолеят законовото изискване за наличие на несъмнени данни. Описанието на досегашния начин на провеждане на това шествие, облеклото и групирането на участниците в него, както и организирането на контра мероприятие не релевират реална и непосредствена заплаха за застрашаване на обществения ред на територията на Столична община. Още повече, че в становището на директора на СДВР не е посочено, че са налице несъмнени данни за застрашаване на обществения ред, а единствено е изтъкнато, че събирането на множество лица с противоположни убеждения в централната градска част на [населено място] коства на МВР използването на голям брой служители с цел недопускане нарушения на обществения ред, както и гарантиране на безопасността на движението.

В тази връзка следва да се отбележи и трайно установената практика на органите по защита правата на човека в С., че не може да бъде основание за ограничаване на свободата за мирно събиране наличието на опасения за нарушаване на обществения ред. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, която регламентира и свобода на събранията и сдруженията. Тази Конвенция е ратифицирана от нашата страна със закон и съгласно чл. 5 от Конституцията е част от вътрешното ни право, като

действието ѝ е непосредствено. Следователно, в контекста на изложеното и на чл. 11, т. 2 от Конвенцията, за да е налице обосноваване на налаганото ограничение при упражняване на правото на мирни събрания, митинги и манифестации, административната намеса следва не само да е предвидена в закона, но и да преследва законна цел и да е необходима в едно демократично общество. Дали ограничителната мярка е необходима се преценява въз основа на прилагането на принципа за пропорционалността от гледна точка съответствие на преследваната цел при налагане на забраната с несъмненото съществуване на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основни интереси на обществото и непосредствен риск от нарушаване на общественения ред. В противен случай би се стигнало да налагане на ограничителни мерки при всяко уведомление за митинг и манифестация.

Изложеното дава основание да се приеме, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в противоречие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за съдържание, при неправилно прилагане на материално правните разпоредби и в противоречие с целта на закона - отменителни основания чл. 146, т. 2, т. 4 и т. 5 от АПК.

Предвид това и на основание чл. 12, ал. 4 от ЗСММ, Административен съд София- град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № СОА26-РД09-3078/20.03.2026 г. на кмета на Столична община
ВРЪЩА преписката на Кмета на Столична Община за ново произнасяне по уведомление,
депозирано от Х. И. И., като представител на Български национален съюз - Е. вх. № СОА26-
СГС01-575/20.03.2026 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: